

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/32/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616010408
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7616010408.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Zoltána Szalaya, v trestnej veci obžalovaného I. T. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, s použitím § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 27. apríla 2017 v Košiciach o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 24.1.2017, sp.zn. 5T/66/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 320 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok a podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku postupuje vec na prejednanie ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, Okresnému úradu Spišská Nová Ves, Odboru všeobecnej vnútornej správy.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „prvostupňový súd“) zo dňa 24.1.2017, sp.zn. 5T/66/2016 bol obžalovaný I. T. uznaný vinným pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona (ďalej len „Tr.zák.“) s použitím § 139 ods. 1 písm. c) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 1. februára 2016 okolo 21.00 hod. v spálni na poschodí rodinného domu č. XXXX/X na Ulici B. v N., po predchádzajúcej hádke s manželkou C. T., sa jej vyhrážal zadusením a vybuchnutím domu po pustení plynu, a následne dňa 2.2.2016 okolo 01.45 hod. bezdôvodne kričal na poškodenú aby odišla spať o poschodie nižšie, čo aj urobila z dôvodu, že sa ho bála aby jej neublížil, vzhľadom na predchádzajúce vyhrážky a tým u poškodenej aj s prihliadnutím na jeho konanie z minulosti vo vzťahu k nej, vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

Bol mu za to uložený podľa § 360 ods.2 Tr.zák. trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, výkon ktorého bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Taktiež, podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas skúšobnej doby.

Proti rozsudku podal odvolanie obžalovaný (ďalej len „odvolateľ“), a to prostredníctvom svojho obhajcu. Ako vyplýva z odôvodnenia odvolania, je odvolateľ názoru, že prvostupňový súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a taktiež nesprávne hodnotil vykonané dôkazy. V dôsledku nedostatku materiálnej podmienky trvania väzby som bol prepustený z väzby na slobodu a ide o tvrdenie proti tvrdeniu, preto mal postupovať súd v zmysle zásady in dubio pro reo a oslobodiť ho. Treba poukázať na vyjadrenie poškodenej, ktorá v zásade poprela na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď z prípravného konania, taktiež závery znalkyne z odboru Psychológia sa zakladajú len na jednom niekoľko minút trvajúcim stretnutí a svedok Ľ. T. nebol priamo prítomný pri incidente. Za takto zistenej dôkaznej situácie je výrok o vine nepredstaviteľný a neprípustný, vykazujúc známky zaujatosti. Samotná poškodená - čo uviedol i prvostupňový súd - vypovedala, že z jeho strany išlo len o verbálne vyhrážky. Tieto nevzbudili u

poškodenej dôvodnú obavu o život a zdravie a konštatovanie, že vzhľadom na predchádzajúce vyhrážky došlo k vzbudeniu dôvodnej obavy o život alebo zdravie poškodenej odporuje v priebehu skutku nakoľko sa nikdy nedopustil násilného konania poškodenej. Bolo potrebné posúdiť žalovaný skutok i v súvislosti s § 10 ods. 2 Tr.zák., nakoľko nejde o trestný čin, ak vzhľadom na spôsob spáchania trestného činu a jeho následky okolnosti za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku (ďalej len „Tr.por.“) zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obhajca odvolateľa na verejnom zasadnutí navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok, postupoval podľa § 322 ods. 3 Tr.por. a podľa § 285 písm. a) Tr.por. oslobodil obžalovaného spod obžaloby s tým, že sa nestal skutok, pre ktorý je žalovaný.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí poukázal na výsledky vykonaného dokazovania s tým, že považuje napadnutý rozsudok za vecne správny a zákonný a preto navrhol odvolanie odvolateľa ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolateľ v konečnom návrhu skonštatoval, že on nepožíva tak alkoholické nápoje ako sa to javí, robí každý deň, pomáha mu aj manželka, najmä pri práci s drevom a v čase skutku odišla spať do spodného bytu v dome, aby sa nehádali.

Krajský súd ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“ - § 315 Tr.por.) skôr, než začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zisťoval, či odvolanie je prípustné, či bolo podané včas a oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania, avšak z obsahu spisového materiálu zistil, že odvolanie je prípustné (§ 315 ods.1 Tr.por.), bolo podané včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 309 ods.1 Tr.por.), oprávnenou osobou (§ 307 ods.1, ods.2 Tr.por.) a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Odvolací súd - pretože nezamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a nezrušil rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por. - pri rozhodovaní o odvolaní odvolateľa postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr.por. a preskúmal tak zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykávané neprihliadol, nakoľko by neodôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia - vyjadrujúceho revízny princíp - odvolací súd preskúmava len tie výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako i správnosť postupu konania, predchádzajúceho napadnutému výroku rozsudku, s výnimkou, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykávané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods.1 Tr.por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Preskúmaním obsahu napadnutého rozhodnutia ako i obsahu podaného opravného prostriedku a obsahu spisového materiálu, odvolací súd zistil nasledovné.

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, prvostupňový súd vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy a to tak výsluchom obžalovaného, ako i výsluchom poškodenej svedkyne C. T., taktiež svedka Ľ. T.S., prečítaním výpovedí svedkov I. J. a I. J., vypočítaním znalkyne z odboru Psychológia PhDr. Evy Sklenárovej, prečítaním znaleckého posudku znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria MUDr. Štefana Safka, CSc., ako i prečítaním listinných dôkazov, z ktorých dôkazov po ich vykonaní vyplynulo ako došlo k žalovanému skutku.

Odvolačný súd - na rozdiel od prvostupňového súdu - sa však riadil inými právnymi úvahami a dospel k záveru, že konanie obžalovaného v napadnutom rozsudku je potrebné kvalifikovať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Pre zvýraznenie považuje odvolací súd za potrebné uviesť nasledovné.

Podľa § 8 Tr.zák., trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v predmetnom zákone, ak tento zákon neustanovuje inak. Najvyššou formou protiprávneho konania je trestný čin, z hľadiska delenia poznáme prečin a zločin.

Žalovaný skutok bol prvostupňovým súdom právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák. s použitím § 139 ods. 1 písm. c) Tr.zák.

Aktuálny Trestný zákon pri prečinoch pripúšťa možnosť, aby aj pri naplnení znakov skutkovej podstaty trestného činu, ak bude závažnosť činu nepatrná, u mladistvého malá, nepôjde o trestný čin.

Závažnosť činu predstavuje materiálny korektív týkajúci sa výlučne protiprávnych činov, ktoré vykazujú znaky prečinov, ktorý má napomôcť odlíšiť napr. priestupky od prečinov. Môže mať 4 stupne, ktoré majú význam pre právnu kvalifikáciu protiprávneho činu, v danom prípade ak je závažnosť činu nepatrná, nejde o prečin, pričom však môže ísť o priestupok.

Závažnosť prečinu je určená

- a) spôsobom vykonania činu a jeho následkom
- b) okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný (najmä okolnosti uvedené v § 36 a § 37 Tr.zák.,
- c) miera zavinenia a pohnútka páchatela.

V konkrétnom prípade mal byť spôsob vykonania činu vyhrážanie udusením a vyhodením domu do vzduchu pustením plynu a bezdôvodným kričaním na poškodenú, aby išla spať o poschodie nižšie, bez zisteného konkrétneho následku vo forme konkrétnej škody, vrátane materiálnej.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa priestupku proti občianskemu spolunažívaniu dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Odvolačný súd sa tak nestotožnil s právnymi závermi, ku ktorým dospel prvostupňový súd a na základe ním zisteného skutkového stavu dospel - na rozdiel od prvostupňového súdu - k tomuto záveru.

Vzhľadom na konkrétnu situáciu v prejednávanej veci (spôsob vykonania činu, následok činu, okolnosti, za ktorých bol spáchaný a pohnútku), nebolo možné právne kvalifikovať konanie odvolateľa v zmysle právnej kvalifikácie uvedenej v obžalobe prokurátora.

Podľa § 280 ods. 2 Tr.por., súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

Podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr.por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší a vec postúpi, ak mal tak urobiť už súd prvého stupňa podľa § 280 ods. 1 alebo ods. 2 Tr.por.

Odvolací súd preto - dospejúc k už uvedenému záveru, postupoval podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr.por., nakoľko skutkový dej uvedený v napadnutom rozsudku sa síce stal, ale nie je trestným činom, pretože jeho závažnosť je nepatrná a je tak priestupkom a vec postúpil Okresnému úradu Spišská Nová Ves, Odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie ako priestupku.

Poučenie:

Proti uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 ods. 2 Tr. por.).